A FAIPARI MÉRNÖKI KAR NAGYJAI

1

BORONKAI LÁSZLÓ

SZABÓ DÉNES

(1910 – 1993)

ÉLETE ÉS MUNKÁSSÁGA

SOPRONI EGYETEM FAIPARI MÉRNÖKI KAR

SOPRON

1999

A FAIPARI MÉRNÖKI KAR NAGYJAI

1

BORONKAI LÁSZLÓ

SZABÓ DÉNES

(1910 – 1993)

ÉLETE ÉS MUNKÁSSÁGA

SOPRONI EGYETEM FAIPARI MÉRNÖKI KAR

SOPRON

1999

A sorozatot szerkeszti:
a Faipari Mérnöki Kar dékánja

ISSN 1419 – 8754
ISBN 963 7180 80 X

Felelős kiadó:

DR. BORONKAI LÁSZLÓ
a Faipari Mérnöki Kar dékánja

A szakirodalmi munkásságot összeállította:

DR. GYURÁCZ SÁNDOR
egyetemi adjunktus

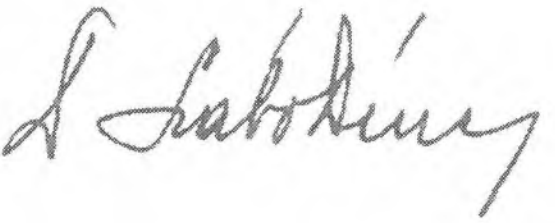

Dr. hc. dr. Szabó Dénes élete és munkássága

A második világháború után alakult át a fafeldolgozás igazi iparággá. Ebben az átalakulásban Szabó Dénes meghatározó személyiség volt, tevékenysége jelentős mértékben hatott az ipar fejlődésére.

Egész életében a faipar fejlesztésén munkálkodott, a legidőszerűbb, a faipar műszaki színvonalát emelő kérdésekkel foglalkozott.

Alapelvként vállalta, hogy az iparág műszaki színvonalának emeléséhez elengedhetetlen a jó szakembergárda. Életéből 40 évet áldozott arra, hogy az iparág számára jó szakembereket neveljen, azok tudását továbbfejlessze.

Szabó Dénes 1910. szeptember 15.-én született Kolozsváron. Középiskoláit ott végezte. Érettségi után beiratkozott a Kolozsvári Egyetem matematika – fizika tanári szakára, mert már akkor elhivatottságot érzett a tanításhoz, az ismeretek átadásához. Egyévi tanulmány után azonban átiratkozott a Budapesti Műszaki Egyetemre, annak elektro - gépészmérnöki szakára. 1937–ben szerezte meg diplomáját.

Első gyakornoki munkahelye az 1934 – től 1936 – ig a Sennenrieb erdélyi fűrészüzem volt. Utána fémipari üzemekben helyezkedett el, először a Salgótarjáni Zománcárugyárban, mint műszaki rajzoló, majd a Weisz Manfréd Konzervgyárban, mint üzemmérnök. Innen vonult be 1943-ban hadszolgálatra, a szentendrei vasútépítő zászlóaljhoz. 1944-ben Ausztriában hadifogságba került, majd 1945 októberében tért haza.

A világháború befejezése után 1946 - tól az akkori Fás Szakszervezetben kapott munkát, a szakszervezet mérnök szakértője volt. Ebben a munkakörben találkozott egy iparág – a faipar – kialakulásának alapvető gondjaival, a háborúban tönkrement, sokszor kifosztott üzemek újraindításának nehézségeivel, a technikai eszközök pótlásával, „újraélesztésével". Az akkor kezdődő államosítások másfajta munkaszervezést, üzemvezetést igényeltek.

Már ekkor világosan látta, hogy ennek egyik alapvető feltétele egy megfelelő szakembergárda nevelése. Elhivatottságot érzett a feladathoz, és egész további életében ezt tartotta fő feladatának.

Az államosítások befejezése után a Könnyűipari Minisztériumban megalakították a Faipari Igazgatóságot. Szabó Dénest 1948-ban ezen igazgatóság üzemgazdasági osztályvezető-helyettesévé nevezték ki. Itt az Igazgatósság felügyelete alá tartozó faipari vállaltok üzemszervezési kérdéseivel foglalkozott. A bevezetett tervgazdálkodás olyan kérdéseket vetett fel, mint a mindenkori technikai szintnek megfelelő műszaki normák kidolgozásának szükségességét, a folyamatos gyártás feltételeinek kialakítását, megszervezését. Ezekre a kérdésekre igyekezett egzakt válaszokat találni. Tudta, hogy ezek megoldásához felkészült szakemberekre van szükség.

1950-ben Lonkai Jánossal és Jávor Ervinnel együtt alapító felhívást tettek közzé, hogy létrehozzák a Faipari Tudományos Egyesületet. Úgy gondolták, hogy a Tudományos Egyesület alkalmas lesz a szakemberek összefogására, továbbképzésére, a faipar tudományos hátterének megalapozásához. Alapító tagként a FATE Központi Oktatási Bizottságának elnöke lett. A következő évben, 1951-ben elindították a Faipar című szaklapot. Az igazgatóságon eltöltött éveiben maradandót alkotott az időelemzésen alapuló műszaki normák bevezetése, a tervszerű megelőző karbantartás megszervezése és alkalmazása, valamint a folyamatos gyártás szervezése területén. Munkásságának elismeréséül Miniszteri Dicsérő Oklevelet kapott, és kitüntették a Népköztársasági Érdemrend bronz fokozatával. Eredményeit szakcikkekben is megjelentette, valamint vezetőképző tanfolyamokon ismertette.

Hétévi minisztériumi irányító munka után – kérésére – áthelyezték a Könnyűipari Tervező Irodához. A szervezőmunka helyett itt konkrét berendezések tervezésével, létrehozásával segítette a faipar technikai szintjének emelését. Elsősorban anyagszállító berendezések tervezésével foglalkozott.

Egyik fő területe a faipari üzemek por – forgács elszívó és ülepítő berendezéseinek tervezése volt. Új méretezési eljárást alakított ki, amelyet napjainkban is használunk. Szakcikkeiben is foglalkozott a por – forgács elszívó berendezésekkel, az elszívó fejek kialakításával. Ebben az időben fogalmazódott meg benne, hogy a faiparnak feltétlenül szüksége van felsőfokú szakemberképzésre. E kérdés mellett kiállt cikkeiben, előadásaiban. A FATE Központi Oktatási Bizottságának vezetőjeként tevékenyen részt vett a Budapesti Műszaki Egyetemen egy faipari gépészmérnöki szak szervezésében, kialakításában. A szakot 1951-ben esti tagozatként indították el. A szakon a „Szállítóberendezések" és a „Faipari üzemek tervezése" c. tárgyakat tanította. Oktatási anyagát a Mérnöki Továbbképző Intézet Felsőoktatási Jegyzetellátójánál jelentette meg. Többek között az „Anyagmozgatás kérdései a faiparban 1-2. rész" (társszerző: Lübke Roland), „Folyamatos gyártás tervezése és szervezése a faiparban" (társszerző: Bódog István) és „Előregyártott elemekből készült bútorok folyamatos szalagon történő gyártásának szervezése" címen. Munkássága már teljesen a faiparhoz kötődött, ezért 1957-ben meghívták a Faipari Kutató Intézethez osztályvezetőnek. Az Intézetben a fűrészüzemek fejlesztésével, gépesítésével foglalkozott. Fontosabb témái a keretfűrészgépek teljesítőképességének növelése, a fűrészüzemek anyagszállító berendezéseinek tervezése (pl. a soproni Kísérleti Fűrészüzem anyagszállító berendezései), fűrészüzemek szerszámkarbantartása, duzzasztott fogú fűrészlapok alkalmazása.

Közben 1955-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen végeztek az első faipari gépészmérnökök. Az oktatásban résztvevő szakemberekben – így Szabó Dénesben is – tudatosult, hogy ez az oktatási forma nem lehet végleges megoldás. A Műszaki Egyetemen hiányzott a faanyaggal, a faipari technológiákkal kapcsolatos ismeretek oktatása. Új lehetőségeket kerestek. A megoldásnak a Földművelésügyi Minisztérium segítségével, a soproni Erdőmérnöki Főiskolán indítandó képzés mutatkozott.

A Főiskolán már voltak korábbi tapasztalatok faipari, főleg erdőipari mérnökképzés során a fűrészüzemi ismeretek oktatásáról. Jelentősek voltak a faanyaggal kapcsolatos ismeretek, kutatási eredmények. Ezért 1957-ben a Főiskolán elindították az okleveles faipari mérnökképzést. Az első tanévben az erdészhallgatókkal közös tanterv szerint. Szabó Dénest 1958-ban a Főiskolára helyezték, és kinevezték az Erdészeti Géptani Tanszékre, tanszékvezető egyetemi tanárnak. A fő feladata az volt, hogy szervezze meg a Főiskola keretein belül a faipari mérnökképzést. Az itt végzendő faipari mérnökök voltak hivatottak az egész faipar felsőfokú szakemberszükségleteinek ellátására. Ezzel új fejezet kezdődött Szabó Dénes életében.

Az 1957-ben indult faipari mérnökképzés első tanterve szerint a faipari mérnökhallgatók oktatását az első két évben az Erdőmérnöki Főiskola tanszékei látták el, részben közösen az erdőmérnök hallgatókkal. Csak a harmadik évtől vált volna el a két tanterv erőteljes mértékben. Szabó Dénes a főiskolára kerülve, az akkori főigazgató Dr. Magyar János támogatásával hozzáfogott a tanterv átdolgozásához. A faipari mérnököknek sokkal több műszaki, kémiai, gépészeti ismeretre van szüksége, nem is említve a szerteágazó faipari technológiákat. A feladatok ellátásához új tanszékeket kellett alapítani. Az első tisztán faipari tanszék az 1959. május 1.-én alapított Faipari Géptani Tanszék lett. Ennek vezetésével Szabó Dénest bízták meg, aki 20 éven át vezette ezt a tanszéket. Nagyon sok feladat hárult rá, fel kellett építeni egy új tanszéket, ki kellett alakítani a tanszékéhez kapcsolódó tantárgyak oktatási programját, meg kellett szerveznie a tantárgyak gyakorlatait, oktató társakat kellett keresnie a további tantárgyak oktatására. Munkája nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy még 1959- ill. 1960-ban újabb tanszékek alakulhattak, így a Fatechnológia II. és III., valamint a Mechanika Tanszék. A képzés beindításával egy időben nagy igény mutatkozott a faiparban dolgozó szakemberek továbbképzésére.

A legtöbb vezető szakembernek csak középfokú képesítése volt. A probléma feloldására, Szabó Dénes hathatós közreműködésével, az Erdőmérnöki Főiskolán 1958-ban elindították az okleveles faipari mérnökképzés levelező tagozatát. A nappali képzés 1962-re teljesedett ki, mikor az első nappali tagozaton végzett hallgatók megkapták a diplomájukat.

Ekkor a Minisztertanács engedélyezte a Faipari Mérnöki Kar megalakulását, és egyúttal az Erdőmérnöki Főiskola felvette az Erdészeti és Faipari Egyetem nevet. Az új kar dékánjának Szabó Dénest nevezték ki. Ez új lendületet adott munkásságának úgy az oktatás, mint a kutatás ill. az ismeretterjesztés terén.

Az átalakított tanterv alapján elkészíti az általa oktatott tantárgyak jegyzeteit. Megjelent az Anyagszállítás I. és II., illetve a Gépelemek II. (társszerző: Nagy Attila) jegyzete. A Mérnöktovábbképző Intézetnél további három jegyzete ugyancsak megjelent ebben az időben. Az egyetemi oktatás megszervezése mellett nem feledkezett meg az ipari szakemberek továbbképzéséről sem. Mint a FATE elnökségének tagja, valamint a FATE soproni csoportjának elnöke számos ankétot, előadássorozatot szervezett a legújabb ismeretek átadására. Ezeken az ankétokon általában 50-80 szakember vett részt az ország egész területéről. Az ankétok felölelték a faipar műszaki problémáinak teljes skáláját a gépészet, anyagmozgatás és automatizálás témakörében. Ebben az időben elvállalta a faipari ismereteket először átfogóan tárgyaló Faipari kézikönyv szerkesztését (1963). Lendületét az sem törte meg, hogy 1966-ban lemondott dékáni megbízatásáról. A Tanszéken számos kutatási témát indított el. Az „Újabb vizsgálatok a keretfűrész teljesítőképességének meghatározására" című értekezésével 1966-ban megszerezte a műszaki tudományok kandidátusa címet. Kutatási eredményeit tanulmányokban, cikkekben jelentette meg.

Cikkeinek többsége a faiparban alkalmazott anyagszállító-, por-forgács elszívó berendezésekkel, valamint a faipari technológiák műszaki szintjének emelésével foglalkozik. Komoly propagandát fejtett ki a faipari mérnök és szakember képzés ill. továbbképzés érdekében.

A faipar fejlődése rohamos volt. A faipari üzemek technológiái egyre bonyolultabbá váltak, az új gépek, berendezések a legmagasabb technikai szintet képviselték. Az üzemekben egyre jobban elkülönültek a műszaki fejlesztés, a gyártásszervezés, a gyárvezetés feladatai a konkrét termelési feladatoktól. A Faipari Mérnöki Kar Oktatási Bizottsága, melynek Szabó Dénes 1965-75 között elnöke volt, kidolgozta a 3 éves faipari üzemmérnök képzés tantervét. Ennek alapján a Karon 1971-ben elindult a faipari üzemmérnökök nappali képzése, 1972-ben pedig a levelező tagozaton is. Foglalkozott a végzett mérnökök továbbképzésével is. Ebben az időben szervezte meg a Kar első szakmérnök képzését, a 2 éves Anyagmozgató és Üzemszervező Szakmérnöki tanfolyamot. Ezen kívül több rövidebb továbbképző tanfolyamot is szervezett a Faipari Géptani Tanszék profiljába tartozó témákból. Ezt az egész faiparra kiterjedő áldozatos munkáját több állami kitüntetéssel is elismerték, többek között megkapta a Faipar Műszaki Fejlesztési Nagydíjat (1964), a Munka Érdemérem ezüst fokozatát (1965), a Vadas Emlékérmet (1974), a MTESZ Nagydíjat (1974), a Munka Érdemérem arany fokozatát (1978).

Kutatási jelentései közül kiemelkedtek a Cardó Bútorgyár lapmegmunkáló sorának szinkronizálásával, az ÉPFA soproni gyára anyagmozgatásának gépesítésével, a Szék és Kárpitosipari Vállalat megmunkáló gépsorának vizsgálatával és anyagmozgató rendszerének tervezésével, a nyárfa forgácsolás energiaszükségletének vizsgálatával, valamint a transzport ventilátorokkal foglakozó kötetek. Szabó Dénes tanszéki munkatársainak bevonásával széleskörű tervezői tevékenységet is folytatott.

Ez két szempontból is igen fontos volt: Egyrészt a tervezet és kivitelezett berendezések segítették a faipari vállalatokat, másrészt élő, naprakész kapcsolatot biztosított a Tanszék dolgozói és az iparág között. Ebben az időben készült el számos por-forgács elszívó- és ülepítő rendszer, valamint szállító berendezés terve.

E sokrétű tevékenysége mellett Szabó Dénes élénk társadalmi tevékenységet is kifejtett. Megbízásai közül néhány: Részt vett a MTESZ különböző bizottságainak munkájában. 1968-78 között a MTESZ Központi Anyagmozgatási Bizottságának elnökségi tagja és a soproni csoport elnöke. 1967-71 között az Egyetem Szakszervezetének elnöke, 1968-72 között a Hazafias Népfront Soproni Bizottságának elnöke, ill. 1975-80-ig a Megyei Bizottság alelnöke. 1970-től 1978-ig az Egyetem Sakk-szakosztályának tanárelnöke és aktív játékosa.

Ebben az időszakban is folytatta szakirodalmi munkásságát, amelyek közül kiemelkedik a Mezőgazdasági Könyvkiadónál megjelent „Faipari anyagmozgatás" (1972) és a „Légtechnika a faiparban" (1976) című tankönyve, amely a mai napig a faiparban alkalmazott légtechnikai berendezések legátfogóbb leírását tartalmazza. E széleskörű tevékenységnek egy korszaka zárult le az 1979-ben bekövetkezett nyugdíjazásával.

1979-ben visszaköltözött Budapestre, ezzel a ténnyel azonban nem szakadt meg kapcsolata a faiparral, a faipari szakemberekkel. Ekkor írta meg a faipari szakközépiskolák számára az „Automatika alapjai", valamint az „Anyagmozgatástan I - II." tankönyveket. Élénken figyelte a faiparban lezajló változásokat, fejlesztéseket. Szellemi frissességének jele, hogy minden szakmai tanácskozáson, ankéton részt vett, ahol sok esetben előadó, vagy hozzászóló volt. Ekkor kezdett foglalkozni egy üzemi baleset vizsgálata során a faiparban bekövetkező porrobbanásokkal.

Mindenről volt véleménye, véleményét írásban is hangoztatta. Nyugdíjas éveiben több mint 20 cikke jelent meg.

Áldozatos munkáját utolsó munkahelye, az Erdészeti és Faipari Egyetem is elismerte. A Faipari Mérnöki Kar kezdeményezésére az Egyetem 1982-ben Szabó Dénes részére a tiszteletbeli doktori címet (honoris causa) adományozta, ami az Egyetem által adományozható legmagasabb kitüntetés és elismerés.

Szabó Dénes 1993-ban, 83 éves korában váratlanul hunyt el. Temetésén mély megrendüléssel vett tőle búcsút a faiparos társadalom.

A faiparban nem volt olyan szakember, aki ne ismerte, ne tisztelte volna. A keze alatt felnőtt egy új szakember gárda - akinek nevelésével, képzésével egész életében foglalkozott – akik beváltották elképzeléseit, a faipart igazi iparággá fejlesztették. Halálával a faiparos szakma egyik legjobb, legismertebb szakemberét vesztette el. Életének példája, munkássága azonban továbbra is meghatározó a faiparban dolgozó, a faipari szakképzésben résztvevő emberek számára.

Szabó Dénes fontosabb társadalmi megbízatásai

1950-1968	Faipari Tudományos Egyesület elnökségének tagja
1950-1958	FATE Központi Oktatási Bizottságának elnöke
1951-1993	Faipar című folyóirat szerkesztőbizottságának tagja
1963-1971	FATE soproni csoportjának elnöke, ill. elnökségi tagja
1964-1971	MTESZ központi vezetőség tagja
1967-1971	Erdészeti és Faipari Egyetem Szakszervezetének elnöke
1968-1972	Hazafias Népfront Soproni Bizottságának elnöke
1968-1978	MTESZ Központi Anyagmozgatási Bizottságának tagja
1968-1973	MÉM Műszaki Tanácsának tagja
1968-1979	MTA Rost és Száltechnológiai Bizottságának tagja.
1970-1978	MTESZ KAB Soproni Albizottságának elnöke
1970-1993	MTESZ Ipargazdasági Szakosztályának tagja
1970-1978	SMAFC Sakk - Szakosztályának tanárelnöke
1971-1978	Soproni Autóklub Elnökségének tagja
1975-1980	Hazafias Népfront Győr-Sopron Megyei Bizottságának alelnöke
1978-1979	MTA Tudományos Minősítő Bizottságának Tagja
1981-1993	FATE Végrehajtó Bizottságának tagja, a Műszaki és Környezetvédelmi Bizottságának helyettes vezetője

Dr. hc. dr. Szabó Dénes szakirodalmi munkássága.

Könyvek, könyvrészletek, jegyzetek, önálló kiadványok

Faipari üzemek tervezése és szervezése.
Társszerzők: Páljános Gyula, Botka Zoltán stb.
Budapest, Tankönyvkiadó 1951.
195 p. + 2 t.

Anyagmozgatás kérdései a faiparban. 1-2. r.
Társszerző: Lübke Roland.
Budapest, Felsőoktatási Jegyzetellátó 1953.
Mérnöki Továbbképző Intézet 1952-53. évi előadássorozatából: 2200
126 p.

A ládaszegezés munkaszervezési szabályzata
Társszerzők: Lakatos Gyula, Kuhár Ferenc
Budapest, Könnyűipari Kiadó 1953.
15 p.
(Kip. Min. 7)

Faipari szállítóberendezések.
Egyetemi jegyzet
Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Kar
Bp. Felsőoktatási Jegyzetellátó 1954.
128 p.

Faipari üzemek tervezése és szervezése.
Társszerzők: Botka Tibor, Sárkány Géza stb.
Budapest, Könnyűipari Kiadó 1954.
165 p.

Folyamatos gyártás tervezése és szervezése a faiparban.
Társszerző: Bódog István
Budapest, Könnyűipari Kiadó 1954.
163. + 6 mell.
Mérnöki Továbbképző Intézet előadássorozatából.

Előre gyártott elemekből készült bútorok folyamatos szalagon történő gyártásának szervezése.
Budapest, Felsőoktatási Jegyzetellátó 1955.
Mérnöki Továbbképző Intézet előadássorozatából: 3478
41 p.

Faipari anyagszállítástan I.
Faipari üzemek por, forgács elszívása és szellőzése.
Egyetemi Jegyzet.
Sopron, Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Kar. 1962.
188 p.

Faipari Kézikönyv.
Szerkesztette: Szabó Dénes
Budapest, Műszaki Könyvkiadó 1963.
1564 p.

XVII. fejezet
Szállítóberendezések.
In: Faipari Kézikönyv
Szerkesztette: Szabó Dénes
Budapest, Műszaki Könyvkiadó 1963.
p. 1063 - 1191

XVIII. fejezet

Por- és forgács elszívása.

In: Faipari Kézikönyv

Szerkesztette: Szabó Dénes

Budapest, Műszaki Könyvkiadó 1963.

p. 1193 – 1335

Újabb vizsgálatok a keretfűrész teljesítőképességének meghatározására.

Kandidátusi disszertáció

Budapest – Sopron. 1963/1965.

252 p.

Faipari anyagszállítástan II.

Faipari emelő- és szállítóberendezések.

Egyetemi jegyzet.

Sopron, Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Kar 1964.

282 p.

Anyagmozgatás gépesítése a bútor- és fafeldolgozó iparban.

Budapest, Felsőoktatási Jegyzetellátó 1966.

Mérnöki Továbbképző Intézet előadássorozatából: 4458

152 p.

Korszerű fűrészcsarnoki technológia kialakítása a keretfűrészgép teljesítményének növelése alapján.

In: Előadások a fűrész – lemeziparban dolgozó mérnökök számára

Szerkesztette: Lugosi Armand I - II kötet.

Sopron, Erdészeti és Faipari Egyetem Mezőgazdasági Mérnöktovábbképző Intézet 1968.

p. 89 - 126

Irányítástechnikai alapfogalmak és módszerek.

In: Előadások a fűrész – lemeziparban dolgozó mérnökök számára

Szerkesztette: Lugosi Armand I - II kötet.

Sopron, Erdészeti és Faipari Egyetem Mezőgazdasági Mérnöktovábbképző Intézet 1968.

p. 286 - 313

Faipari anyagmozgatás.

Budapest, Mezőgazdasági Kiadó 1972.

295 p.

(1973-ban nívódíjat kapott)

Gépelemek. II. A. – B. kötet.

Egyetemi Jegyzet.

Társszerző: Nagy Attila

Sopron, Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Kar 1972.

274, 277 – 309 p.

Légtechnika a faiparban

Budapest, Mezőgazdasági Könyvkiadó 1977.

205 p.

Faipari gépek és berendezések karbantartásának és javításának szervezése

Társszerzők: Horváth Mihály, Ruska László

Budapest, Faipari Tudományos Egyesület.

Faipari mérnök – technikus füzetek sorozat 1982.

68 p.

Anyagmozgatás I. a 32 – 102. fűrész- és lemezipari szak számára.
Budapest, Mezőgazdasági Könyvkiadó 1983.
165 p.
(Erdőgazdasági és elsődleges faipari szakközépiskolák tankönyve.)

Anyagmozgatás II. a 32 – 102. fűrész- és lemezipari szak számára.
Budapest, Mezőgazdasági Könyvkiadó 1985.
141 p.
(Erdőgazdasági és elsődleges faipari szakközépiskolák tankönyve.)

Az automatika alapjai a 32 – 102. fűrész- és lemezipari szak számára.
Budapest, Mezőgazdasági Könyvkiadó 1983.
202 p.
(Erdőgazdasági és elsődleges faipari szakközépiskolák tankönyve.)

Tudományos és tájékoztató cikkek

A faipari időelemzők munkája és feladatai 1951. évi tárgyévben.
Társszerző: Kassai Antal
Faipar 1951. 4. sz.
p.109-111

A FATE oktatási bizottságának munkájáról.
Társszerző: Kassai Antal
Faipar 1951. 5. sz.
143 p.

A béralap elszámolás újabb módszerei
Társszerző: Kassai Antal
Faipar 1951. 6. sz.
p. 179-183

A faipari technikus-kérdés jelentőségéről
Faipar 1951. 11. sz.
p. 296-298

A műhelyszámadás tapasztalatai a faiparban.
Faipar 1951. 11. sz.
p. 340-342

Válasz Pompéry Béla hozzászólására
Társzerző: Kassai Antal
Faipar 1951. 12. sz.
p. 380

Tervszerű megelőző karbantartás kérdése a faiparban.
Faipar 1952. 1. sz.
p. 25-27

A folyamatos gyártás alapelvei.
Társszerző: Szigeti János, Virágh László
Faipar 1952.
p. 237-242

A faipari mérnökképzés és továbbképzés.
Faipar 1952. 1. sz.
p. 173-176

Keretfűrészek teljesítményének emelése és gömbfakihasználás fokozása duzzasztott fogak bevezetése által.
Társszerző: Vass Márton.
Faipar 1953. 10. sz.
p. 227-232

Faipari műszaki normák bevezetése az 1954. tervévben.
Faipar 1954. 2. sz.
p. 44-48

Duzzasztott fogak bevezetésének tapasztalatai a hasító szalagfűrészgépeknél.
Társszerző: Virágh László
Faipar 1954. 3. sz.
p. 74-79

A faipari felső-káder oktatás helyzete.
Faipar 1954. 12. sz.
p. 370-372

A kongresszus egy el nem hangzott hozzászólása.
Faipar 1955. 7. sz.
p. 176-177
(III. Országos Faipari Kongresszus)

Por- és forgácselszívás a faiparban.
Faipar 1955. 9. sz.
p. 240-246

Elszívó fejek áramlástani vizsgálata és kialakítása energiatakarékossági szempontból.
Faipar 1956. 5. sz.
p. 116-120

A budapesti Faárugyár gépjavító részlegének munkája.
Faipar 1956. 8. sz.
p. 219-221

Beszéljünk őszintén...
Megjegyzés a faipari mérnökhallgatók racionalizálásával kapcsolatban
Faipar 1957. 4. sz.
p. 183-185

A FATE Oktatási Bizottságának tanulmányi látogatása a Mohácsi Farostlemezgyártó Vállalatnál.
Faipar 1958. 3. sz.
p. 96-97

A forgácslap-gyártás hazai vonatkozásai kérdései és a műszaki fejlődés lehetőségei.

Faipar 1959. 8. sz.

p. 236-241

Beszámoló a lengyelországi faipari tanulmányútról.

Faipar 1960. 1. sz.

p. 28-30

A faipari felsőoktatás jelenlegi helyzete és jelentősége.

Faipar 1960. 2. sz.

p. 33-36

Lánctranszportőr méretezése és technológiai fontossága a fűrészüzemeknél I-II.

Faipar 1961. 7. sz. p. 193-200 és Faipar 1961. 9. sz. p. 257-261

A faipar mérnökellátottságának kérdése.

Faipar 1962. 11. sz.

p. 321-325

Gyűjtőhelyes elszívó berendezések tervezése és szerkezeti kialakítása.

Faipar 1963. 5. sz.

p. 142-146

A tudomány szerepe a társadalom fejlődésében.

Faipar 1963. 11. sz.

p. 321-325

A „Faipari anyagszállítástan" oktatása az Erdészeti és Faipari Egyetemen.

Faipar 1964. 2. sz.

p. 34-35

„A faipar területén alkalmazott műszaki-gazdasági mutatószámok" c. zárójelentéssel kapcsolatos észrevételek.

Társszerző: Herneczki István

Faipar 1964. 5. sz.

p. 147-148

Korszerű méréstechnika és automatizálás a faiparban (hozzászólás).

Faipar 1965. 3. sz.

p. 91-94

(Ing. Hans Wünschmann, Dresden, IHF előadásához.)

Korszerű üzemen belüli anyagmozgatás tervezése a faiparban.

Faipar 1965. 4. sz.

p. 98-103

Faipari technológiák technikai szintjének mérése és a világszínvonalhoz való viszonyítása.

Vitaindító előadás.

Faipar 1965. 12. sz.

p. 351-358

Hozzászólás a „bútoripari kutatások kérdései" c. cikkhez.

Faipar 1966. 6. sz.

p. 164-166

Felsőoktatási tapasztalatok angliai és romániai tanulmányutak alapján.

Társszerző: Béldi Ferenc

Faipar 1966. 8. sz.

p. 233-236

A faipari felsőoktatás helyzete és fejlesztésének iránya.
Faipar 1967. 11. sz.
p. 338-344

Az anyagmozgatás tervezésének elméleti kérdései a faiparban.
Faipar 1967. 12. sz.
p. 367-374

Újabb vizsgálatok a keretfűrész teljesítő képességének meghatározására.
Az Erdészeti és Faipari Egyetem Tudományos Közleményei.
1968. 2. sz.
p. 53-74

A faiparban alkalmazott szárítóalagutas felületkezelési technológiák munkavédelmi kérdései.
Társszerző: Botár Antal, Nagy Attila.
Felsőoktatási Munkavédelmi Tanulmányok
Budapest, Tankönyvkiadó 1971.
p. 558-569
(az 1972. évi munkavédelmi pályázaton II. díjat nyert.)

A Faipari Mérnöki Kar oktatási és tantervi kérdései.
Faipar 1972. 8. sz.
p. 253-257

Öntött bútorlap felületek filmképződésével keletkező gázok elszívásának vizsgálata.
Faipar 1972. 11.-12. sz.
p. 323-334

A bútoripar mérnök-, üzemmérnök-, technikus szükségletének és oktatási célkitűzéseinek meghatározása.
Az Erdészeti és Faipari Egyetem Tudományos Közleményei.
1973. 3. sz.
p. 129-142

A korszerű fűrészüzemi technika és berendezései.
Az Erdészeti és Faipari Egyetem Tudományos Közleményei.
1974. 2. sz.
p. 23-34

A korszerű fűrészüzemi technika és berendezései.
Faipar 1974. 9. sz.
p. 262-265

Röntgen durvaszerkezeti vizsgálatok lehetőségei a faiparban.
Társszerző: Molnár László
Faipar 1975. 2. sz.
p. 33-39

A fafeldolgozó ipar 30 éves műszaki – tudományos fejlődése, ebben az Egyesület szerepe és tevékenysége.
Faipar 1975. 4. sz.
p. 97-102

Anyagmozgatási rendszerek alkalmazása a faiparban.
Faipar 1975. 5. sz. p. 135-139 és Faipar 1975. 8. sz. p. 246-250

Por- és forgácselszívó - és szállítórendszerek és azok fejlesztési irányi a faiparban.

Faipar 1976. 1. sz.

p. 8-14

A faipari anyagmozgatás fejlesztésének néhány időszerű kérdése.

Anyagmozgatás – csomagolás 1977. 7. sz.

p. 193-196

Faipari hulladékok szállítási és tárolási kérdései.

Faipar 1980. 4. sz.

p. 104-113

Keményfémlapkás körfűrészlapok éltartósságának vizsgálata

Társszerző: Lang Miklós

Faipar 1981. 4. sz.

p. 97-103

Transzport-ventilátorok meghibásodásának vizsgálata a forgácsszállításnál.

Társszerzők: Botár Antal, Boronkai László

Faipar 1981. 12. sz.

p. 360-365

Az üzemfenntartás helyzete és fejlesztési irányai a faiparban.

Faipar 1983. 5. sz.

p. 129-132

Komplex fafelhasználás megvalósítása a NEFAG nagykőrösi gyáregységében.

Faipar 1983. 6. sz.

p. 167-171

Korszerű hazai gyártású anyagmozgató gépek és berendezések.
Faipar 1983. 6. sz. melléklete.

Komplex fafelhasználás megvalósítása a NEFAG nagykőrösi gyáregységében.
Erdő 1984. 5. sz.
p. 225-227

Az elektronika alkalmazásának helyzete a faiparban.
Faipar 1984. 5. sz.
p. 156-157

Az üzemfenntartás fejlesztése és várható jövője.
Faipar 1984. 8. sz.
p. 242-243

Beszámoló a MTESZ „Ésszerű anyagtakarékosság megvalósítása" című pályázatról.
Faipar 1984. 12. sz. melléklet.

Korszerű hazai gyártású anyagmozgató gépek és berendezések.
Faipar 1984. 12. sz. melléklete.

A folyamatos gyártás kialakulása 40 év távlatából.
Faipar 1985. 4. sz.
p. 99-101

Beszámoló az „anyagtakarékosság a faiparban" című ankétról.
Faipar 1985. 6. sz.
p. 165-166

Az Országos Középtávú Kutatási - Fejlesztési Terv vázlatos ismertetése és vitája MTESZ Tudománypolitikai Bizottságban.
Faipar 1986. 2. sz.
62 p.

A fapor-robbanás elméleti alapjai és védekezési módszerei.
Faipar 1986. 5. sz.
p. 144-148

„Ésszerű anyag- és energiatakarékosság megvalósítása" pályázat 1985.
Faipar 1986. 6. sz.
174 p.

Beszámoló az „Országos Karbantartási és Főmechanikusi Tanácskozásról".
Faipar 1986. 7. sz.
211 p.

„Ésszerű anyag- és energiatakarékosság megvalósítása" pályázat 1986. évi új kiírásai.
Faipar 1986. 8. sz.
238 p.

Új robbanás-biztos, energiatakarékos leválasztó berendezések a bútoriparban. A Hackemack KG bemutatkozása a magyar bútoriparban.
Faipar 1987. 5. sz.
p. 152-155

Az anyagmozgatás új irányzatai: a rugalmas integrál anyagmozgatás és a logisztikai rendszerek alkalmazása.
Faipar 1987. 6. sz.
p. 161-168

Beszámoló az „Anyagmozgatás – Csomagolás '86" eseménysorozatról.
Faipar 1987. 7. sz.
p. 202-204

Könnyűipari műszaki fejlesztési értekezlet.
Faipar 1987. 9. sz.
p. 257-259

30 éves a faipari felsőoktatás.
Társszerzők: Winkler András, Hargitai László.
Faipar 1988. 1. sz.
p. 1-4

A faipari mérnökképzés megszervezése és beindítása Sopronban.
Faipar 1988. 1. sz.
p. 4-7

Transzfer Bizottság látogatása a Balaton Bútorgyárban.
Faipar 1989. 3. sz.
p. 79-82

Beszámoló a „Porrobbanás-veszély a faiparban" c. szimpóziumról.
Faipar 1989. 4. sz.
p. 97-103

Környezetvédelmi akadémiai konferencia.

Faipar 1992. 7. sz.

126 p.

Kutatási zárójelentések

A CARDO Bútorgyár lapmegmunkáló gépsora szinkrontáblázatainak elkészítése.
Társszerzők: Lugosi Armand, Botár Antal.
Sopron, 1964.
96 p. + 2 mell.
(Könnyűipari Miniszteri dicséretben részesült)

Az ÉM Épületasztalosipari és Faipari Vállalat Soproni Gyáregységében az anyagmozgatás gépesítése I-III. rész.
Társszerzők: Lugosi Armand, Botár Antal, Varga József, Horváth Mihály, Boronkai László.
Sopron, 1964-65.
I (75p.), II (89 p.), III. (240 p.)

A „Szék- és Kárpitosipari Vállalat gépi megmunkáló gépsor felülvizsgálata és szinkronállapotának megvizsgálása a vállalat által meghatározott gépparkra, gyártmányokra és sorozatnagyságokra.
Társszerzők: Lugosi Armand, Horváth Mihály, Boronkai László.
Sopron, 1966.
103 p.

„ A hazai lombos faanyag korszerű mechanikai és kémiai feldolgozásának fejlesztése" c. középtávú kutatási téma részlete: 2.1 ill. 2.2 téma.
„A nyárfa forgácsolás energia-igényének vizsgálata."
Társszerzők: Horváth Mihály, Lang Miklós, Boronkai László, Gyurácz Sándor.
Sopron, 1972. 25 p. + 16 mell. és 1973. 34 p. + 13 mell.

A Budapesti Bútoripari Vállalat V. sz. gyáregységében működő lapszabászati és keresztmetszeti megmunkáló gépsorok optimális teljesítőképessége.
Társszerzők: Horváth Mihály, Boronkai László.
1973.
107 p.

A „TVN" és „TVNS" típusú ventilátorok vizsgálata és összehasonlítása I.-III.
Társszerzők: Botár Antal, Boronkai László.
1976.
I. (54 p.), II. (53 p.), III. (38 p.).

Bútoriparban használt körfűrészlapok alkalmazásának vizsgálata és éltartósságának megállapítása.
Társszerzők: Horváth Mihály, Lang Miklós, Molnár László, Pichler András, Varga Mihály, Déry József.

„MO" típusú ventilátor család vizsgálata.
Társszerzők: Botár Antal, Boronkai László, Gyurácz Sándor, Pichler András, Varga Mihály.
1977.
63 p. + 4 mell.

Könnyűipari Minisztériumi Munkaközösség
Társszerző: a bútoripari szakember ellátás oktatás helyzete és fejlesztési koncepció-ja.
1975-1990.
Kézirat, Budapest, 1980.